

Opgepast: tussen de sla kan een mannetje zitten

JEUGDTHEATER 'Ik zag hem', roept een jongetje in de zaal. 'Ik zag nog net zijn broekje!' En plop, daar klapt het deurtje van het minihuisje op de keukentafel weer dicht: Wiplala is thuis, bij vader Blom (Onno Roozen), zoon Johannes (Joost Claes) en dochter Nella Della (Eva Knibbe).

En hoewel iedereen boven de 10 weet dat de jongen Wiplala helemaal niet kan hebben gezien – de acteurs doen alsof ze een klein tinkelend mannetje verbergen in hun handen, hun jaszak of hun sigarendoosje – verbeelden we ons wat graag dat we Wiplala in de vensterbank horen praten met de merel, hem langs veters omhoog zien klimmen en hem tomaten in pruimen zien veranderen. Een stofwolkje, een knal, en heus, daar transformeert de collecterende mevrouw Twiddel (Karin Jansen) in een kwinkelerende lijstster en de commanderende meneer Peters (Ramses Graus) in een aanhanke-lijke hond.

Het Utrechtse muziektheaterge-
zelschap Het Filiaal heeft met

Wiplala een groots gemonteerde musical gemaakt over het ondeu-
gende en onhandig toverende
ventje uit de gelijknamige boeken
van Annie M.G. Schmidt. In de vro-
lijke knipoogstijl van *Ja zuster, nee
zuster* dartelen in het draaiende
geveldecor kokette dametjes voor-
bij, en dikbuikige heren (leuke
dubbelcreaties van Gaby Bakker).
Het verhaal is licht geactuali-
seerd: de zwijmelende mevrouw
Peters (een heerlijke Mirthe Klie-
verik) kijkt naar *GTST* en *ONM*.

Huiscomponist Gábor Tarján
schreef opbeurende musicalmu-
ziek die dienstbaar wordt ge-
speeld door een vijfkoppig en-
semble. In de regie van Monique
Corvers krijgt alle spel een kleine
draai. En er wordt verdienstelijk
gezongen. De voorvallen mogen
bizar lijken, ze ogen geloofwaar-
dig. Dus kijk uit, bij het eten van
een slaatje uit de muur: er kan
een ventje tussen de garnalen be-
wegen.

Annette Embrechts

★★★★★

Wiplala. 24/1, Utrecht. hetfiliaal.nl